

KÜRT KÖKENLİ TARIM İŞÇİLERİ

Aydınlık Gazetesi, 22 Nisan 2013

Yıldırım Koç

Demokratik Toplum Kongresi 6-7 Nisan 2013 günleri Viranşehir’de Mezopotamya Mevsimlik Tarım İşçileri Kurultayı düzenledi. Toplantı öncesinde bazı yazılar yayımlandı. Ferda Koç’un 26 Mart 2013 tarihli yazısının başlığı “Kürt İşçisi de Çözüm İstiyor” idi.

www.sendika.org sitesinin 7 Nisan 2013 tarihli haberine göre, kurultayın açılış konuşmasını yapan DTK Eşbaşkanı Aysel Tuğluk, mevsimlik tarım işçiliği sorununun Kürt sorununun en görünen yüzlerinden biri olduğunu söyledi. “Askerlerin yaktığı ormanlarımız, engellenen hayvancılık, boşaltılan köyler, Kürt köylüsünü metropollere taşımaktadır,” dedi. Tuğluk, “Kürdistan’a güvenlik ve bölge kaynaklarını sömürme amacıyla yatırım yapılırken Kürt ucuz iş gücünün batıya taşındığı”na dikkat çekti ve “bu tam da sömürge koşullarıdır,” dedi.

www.sendika.org’da belirtildiğine göre, Aysel Tuğluk, şunları söylemiş:

“Devlet, Kürt sorununun çözümünde sermayenin çıkarlarını düşünüyor. Sermayeye sigorta ve vergi indirimleri getirerek maliyet indirimi sağlıyor. İşçiye ise bölgesel asgari ücret ve dönemsel işçiliği getiriyor.”

Türkiye’nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde yaşayan Kürt kökenli mevsimlik tarım işçilerinin gerçekten büyük sorunları var. Ancak bu sorunların kaynağı, yukarıda belirtilenlerden çok farklı.

Türkiye Cumhuriyeti, Güneydoğu Anadolu’daki çağdışı aşiret, toprak ağalığı ve şıhlık düzenini bir türlü parçalayamadı. Bu konuda Cumhuriyet’in ilk yıllarında yapılan girişimler, dönemin koşullarında yetersiz kaldı. 17 Nisan 2013 günü akıl olarak nitelendirilen grubun Mardin’de yaptığı bir ziyaret televizyon haberlerinde yer aldı. Bazı kişiler, bir aşiret reisinin elini öpüyorlardı. Oradan çıkıp bir şeyhi ziyarete gideceklerdi. Televizyon haberinde de “aşiret reisi ve şeyh” “kanaat önderi” olarak sunuluyordu.

Güneydoğu Anadolu’daki mevsimlik tarım işçilerinin düşmanı, onları yüzyıllardır topraksız bırakan toprak ağaları, onları kullandıran aşiret reisleri ve şeyhlerdir. Türkiye Cumhuriyeti’nin milli demokratik devriminin ne yazık ki tamamlanamamış en önemli ayağı, başta Güneydoğu olmak üzere, Türkiye’nin her tarafındaki toprak ağalarının, aşiret reislerinin ve şeyhlerinin etkisinin parçalanması, insanların kulluktan kurtarılacak özgür birer yurttaş haline getirilmesidir.

Tarım işçilerinin düşmanı, Et-Balık, Yem San. ve SEK özelleştirmeleriyle hayvancılığı çökerten, diğer kamu kuruluşlarının özelleştirilmesiyle ekmek kapılarını kapatan emperyalistler, bu politikayı uygulayan hükümetler, özelleştirmelere ses çıkarmayan siyasal yapılardır.

Mevsimlik tarım işçilerinin düşmanı, aşırı değerli TL ile tarımımızı göçerten emperyalizm ve ülkemizdeki işbirlikçileridir.

Tarım işçilerinin düşmanı, emperyalizmin taşeronu olarak ayaklananlardır; uyguladıkları terörün yol açtığı iç göçtür.

Bugün Türkiye’nin diğer bölgelerinde çalışmaya gitmek zorunda kalan Kürt kökenli tarım işçilerinin öncelikle yapması gereken, onların topraksız bırakan Kürt toprak ağalarına, onların ürettiklerine el koyan Kürt aşiret reislerine, onların inançlarını sömüren Kürt şıhlarına, emperyalizme ve AKP’ye karşı mücadele etmektir. Bu mücadelede Türkiye işçi sınıfınının diğer bölgelerde yaşayan kesimlerinin de açık desteğinden yararlanacaklardır.

İşçi sınıfını bölmeye çalışanlar, emperyalizmin hizmetindedir ve öncelikle Kürt kökenli tarım işçilerine zarar vereceklerdir. Kökeni ne olursa olsun tüm işçiler, Tekel eyleminde olduğu gibi, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele ettiklerinde sorunlar aşılacaktır.